

opusdei.org

Prelaadi kiri (oktoober 2012)

Piiskop Echevarria võtab oma oktoobrikuu kirjas vaatluse alla Opus Dei asutamise ja Josemaria Escrivá pühakskuulutamise sündmused.

12.10.2012

Armsaimad: Hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi!

Selles kuus tuleb on palju tähtpäevi, palju teeposte Opus Dei ajaloos, mis – nagu püha Josemaria sageli kirjutas –

on nagu tõeline Jumala halastuse ajalugu, mille nüüd kätte võtma peame.

Alates 2. Oktoobrist 1928 tegi Opus Dei kõik sammud isalikule Jumala käele toetudes, Püha Vaimu innustusel ja Õndsaima Neitsi Maarja kaitsva hõlma all. Täna tunneme me kõik - tema pojad ja tütreid, kes me püüame oma elust teha kiituselaulu Pühimale Kolmainsusele – ennast sisemiselt liigutuna ja hüüame koos püha Josemariaga: *Gratias tibi, Deus, gratias tibi!* Me tahame oma mõistusega, südamete, huulte ja tegudega tänada nii kaua, kui me maapeal elame. Ja kindlasti tuleb ka homseid päevi, mil see tunne on veelgi tugevam; kuid nagu ütles meie Asutaja oma preestrikspühitsemise kuldse aastapäeva eelõhtul:
”Tänamine ei ole kohustus, mida me tunneme praegu, sel hetkel, täna, või homsel aastapäeval, ei. See on pidev kohustus, üleloomuliku elu märk,

samaaegselt jumalik ja inimlik viis vastata sellele armastusele, mis on samuti jumalik ja inimlik.”[1]

Alates sellest *mirabilis dies*, imelisest päevast, on möödunud kaheksakümmend neli aastat ja see, mida meie Isa ühe palvetoa vaikuses, kus ta pärast Missa pühitsemist palvesse süvenes, nägi, on juba üle maailma levinud, sellest on saanud valgus lugematule arvule inimestele kogu maailmas. See juhib ja õpetab neid, kõik auväärased igapäevased tegevused teeks muutma, mis otse pühadusele viivad, teeks, mida Jumal ise naistele ja meestele näitab.

Gratias tibi, Deus, gratias tibi! Ma tänane Jumalat kogu südamest tema rikkalike hüvede ja ka meie Isa kangelasliku truuduse eest. “Tema elu ja tema suulised ja kirjalikud õpetused on aidanud lugematuid rahvahulki – eriti ilmikuid, kes erinevatel ametialadel tegutsevad - ,

kõige tavalisemad tööd palveks muuta, ligimisi teenida ja pühaduse teed käia. Seepärast - lisas Paavst juurde-, võib teda igapäevaelu pühakuks nimetada“[2]

See Kristuse asemiku pidulik avaldus oli lõplik märk, millega Kirik tunnustas kutset pühadusele, milles meie armsaim Isa juba oma eluajal oli. Paavst Pius XII. äratas mõnede Austraalia piiskoppide tähelepanu, kui ta meie Isast rääkis: „Ta on tõeline pühak, Jumala poolt meie ajastule saadetud mees.“[3] Ka Paul VI. nimetab teda pühaks preestriks, nagu Don Alvaro Paavsti loal pärast audienssi meile teada andis. Paul VI. ütles, et „meie Asutaja puhul tegemist on inimesega Kiriku ajaloos, kes on saanud Jumalalt erilise karisma ja on sellele annile otsustava suuremeelsusega vastanud.“[4]

Kuu aega enne Johennes Paulus I. – sena Peetruse toolile tõusmist,

kommenteeris Veneetsia kardinal
ühte püha Josemaria lauset
Vestlustest: „´Igapäevased asjad´, see
on töö, mida me iga päev tegema
peame; ´jumalik sära´ on pühalt
elatud elu. Evangeeliumiga ütles
Escrivá de Balaguer meile alati:
Kristus ei taha meilt mitte ainult
seda, et me natuke head oleksime,
vaid et me oleksime väga head. Kuid
ta ei taha, et saavutaksime seda
mingite erakorraliste tegevuste
kaudu, vaid kõige tavalisemate
asjade abil. Ainult see viis, kuidas
mee neid sooritame, ei saa olla
tavaline.“[5]

Ma annan siin edasi vaid mõned
pintslitõmbed, mis püha Josemaria,
pühaku kuju iseloomustavad, kes,
nagu ütles Paul VI, ei kuulu enam
ainult Opus Deile, vaid on kogu
ülemaailmse Kiriku omand! Millise
rõõmuga võime me näha, kuidas
austus meie Isa vastu on kogu
maailmas, inimeste ja rahvaste

keskel levinud! Tegelikult võib öelda, et ta on „mõnedes maades isegi nagu rahvusliku vagaduse püsivaks osaks saanud”. [6] Meie aga ei või unustada, et just meie oleme need, kes peavad oma igapäevase käitumisega näitama, mis on Opus Dei ja kuidas on vaja üha enam hingede ja Kiriku teenistuses olla.

Meie tänutunne Jumalale, mis tunnetes ja tegudes väljendub, muutub veelgi tugevamaks pühakskuulutamise kümnnendal aastapäeval. Ma olen alati teile soovitanud, et meenutaksite elavalt 2002 aasta 6. Oktoobri sündmusi ja teadvustaksite endale, kui aktuaalne on see päev, mis on jätnud jälje miljonite inimeste hinge – ja ma ei liialda – läheb suurepäraselt kokku pühaduse kutsumuse sügava vaatlemisega igapäevastes olukordades, mida me kõik oleme kogenud. Palugem Jumalalt püha Josemaria eestkostel valgust, et

võiksime truult sellele kutsele vastata.

Meie Isa vestlustes *Custodes*´ega võime väga hästi ära tunda, kui palju ta oma tütreid ja poegi usaldas, nii tookordseid kui ka tulevasi. Ja sageli mainis ta lisaks, et palus tungivalt ja lakkamata, et üks *leitmotiiv* edasi areneks ja kindla koha iga Opus Dei mehe ja naise südames leiaks, nimelt see, et me ei ole siin selleks, et vähemal või rohkemal määral head korda saata, vaid, et Jumal on meid niiöelda jumalikku plaani sisse ehitanud, et teenida Kirikut, hingesid ja kogu inimkonda. Ta rõhutas, et peaksime iga päev rohkem ja rohkem Kristuse poole vaatama, sest mida intensiivsemalt me seda teeme, seda lähemale jõuame me kaasinimestele ja nii levitame kõikjal seda kirjeldamatut rõõmu, mis tuleneb usuelust. Meie Asutaja tuletas sageli meelde apostellikku soovi, mis teda esimestel aastatel – ja õigupoolest

alati vaevas; ja kuna ta teadis, et paljudes kohtades ei tea inimesed midagi usust, siis palus ta Taevast, et meie kaudu võiks areneda paljudes inimestes, kogu inimkonnas sõprus Jumalaga.

Selleks, et oma *leitmotiive* kaitsta, võiksime pöörduda tagasi sõnade juurde, mida kardinal Ratzinger pühakskuulutamise päeval lausus ja millega ta rõhutas Püha Josemaria erilist kuulekust Jumalale.

Tookordne Usukongregatsiooni Prefekt tõi välja sügava ülevaate meie Isa isiksusest, kasutades seejuures Pühakirja lauset, kus on öeldud, et Mooses rääkis Jumalaga *silmast silma, nagu sõber sõbraga* [7]: Vaatamata sellele, et diskreetsuse tõttu paljud üksikasjad varjule jäävad, võime kindlad olla, et püha Josemaria vestlus oli nagu *sõber räägib sõbraga*; see vestlus oli selline, mis maailma ukсед avab ja Jumalal

kohal olla ning tegutseda laseb ja kõike muuta võib.“[8]

6. oktoobrile langeb veel üks tähtpäev Opus Dei elus, nimelt 1932. Aastal mõtiskluspäevade ajal hakkas meie Isa peangleid Miikaeli, Raafaeli ja Gabrieli ning samuti Apostleid Peetrust, Paulust ja Johannest Opus Dei kaitsepatroonideks kutsuma. Sellest ajast alates vaatles ta neid kui erinevate apostellike tegevuste patroone. Selle kuupäeva juhuslik kokkusattumine pühakskuulutamise päevaga on mulle alati meeldinud ja meeldib üha rohkem ja mulle tundub, et Jumal on tahtnud, et me ei unustaks, ilma vähemagi kõrvalekaldumiseta alati nendel teeradadel käia, mis meie Asutaja jumalikele plaanidele täielikult truuks jäädes rajas, mida ta näitas meile oma õpetuse ja püha eluviisiga. Küsigem täna enestelt, kuidas me järgime Kristust selles väikeses Kiriku osas mis on Opus Dei? Kas me

pöördume sageli Kaitseingli ja püha patrooni poole? Kas me palume, täis usku, nende eestkostet, et erinevaid apostellikke initsiatiive ellu viia?

Järgmisel päeval, 7. Oktoobril algab Piiskoppide Sinod, mille teemaks on uusevangelisatsioon. Toetagem seda oma palvetega, ohverdustega, oma töö ohverdamisega ja olge erilises ühenduses Püha Isaga ja temaga koos töötavate kirkuisadega.

Mõned päevad enne seda, 4. oktoobril soovis Paavst teha palverännaku Loretosse. Saatkem teda oma palvetega teel Maarja juurde, et see kogunemine ja Usu aasta, mis 11. Oktoobril algab, kannaksid palju vilja. Mõned päevad tagasi saatsin ma teile üksikasjaliku kirja, milles tegin konkreetseid ettepanekud, kuidas seda aastat kasulikult mööda saata; seepärast ei puuduta ma siin seda teemat pikemalt. Ma tahaksin teile südamele

panna, et veedaksite selle kuu täiesti Jumalaema läheduses, tema kaitsva hõlma all. Ärgem unustagem 11. Oktoobrit 1943, sest just siis, kui tookord Neitsi Maarja Jumalaema tähtpäeva pühitseti, sai Opus Dei Püha Tooli käest Aprobatsiooni *Nihil obstat* .

Septembri lõpul olin ma Zürichis ja Einsiedelnis, Maarjalikus palverännaku paigas, kuhu meie Isa ja armastatud Alvaro sageli põikasid. Seal toimus 1956. aastal kongress, milles otsustati, et peanõukogu kolib Rooma. Me palusime Maarjat, et ta kõiki Opus Dei samme juhiks.

Ja Opus Dei ajaloo uue aasta alguses palun ma tungivalt, et kasvaks teie apostellik innukus. Olgem avatud uueks Kristuse õpetuse külviks oma ümber, inimeste seas, kellega me vähem või rohkem läbi käime; ja kogu maailmas, põleva sooviga, katoliku usku ja Opus Dei vaimsust

kõikjal palve ja pühitsetud töö kaudu levitada. Kui paljud inimesed meid ootavad, seal, kus me juba oleme ja ka paljudes teistes kohtades!

Olgu Paavsti kutse tema kirjas *Porta fidei*, nagu signaaliks, erilise aja alguseks, mil kõigi Jumala laste elu oma jälje jätab, meie soov pühadusele ja apostellikule tegevusele tugevneb, et meie kaudu oleks tõepoolest võimalik Jumalat näha. Usaldagem need palvesoovid õndsas Johannes Paulus II eestkostele, kelle liturgiline mälestuspäev on 22. oktoober.

Kogu armastusega ma õnnistan teid

Teie Isa

+Javier

[1] Püha Josemaria, Isikliku palve märkmed, 27.3.1975

[2] Õnnis Johannes Paulus II.,
Litterae decretáles Josemaría Escrivá
de Balagueri pühakskuulutamise
puhul, 6.10.2002

[3] Msgr. Thomas Muldooni, Sidney
Peapiiskopi isiklik meenusus,
21.10.1975 (Flavio Capucci,
„Josemaría Escrivá, santo“, Ed. Rialp,
Madrid 2009, S. 52)

[4] Auväärse jumalateenri, Álvaro del
Portillo isiklik meenusus,
5.3.1976/19.6.1978 (vgl. Op.cit., S. 53)

[5] Kardinal Albino Luciani, Artikkel
„Il Gazzettino“, Venedig, 25.7.1978
(vgl. Op.cit., S. 48-49)

[6] Pühaks ja Õndsakskuulutamise
kongregatsioon, Dekreet
kangelaslikest voorustest, 9.4.1990,
(vgl. Op.cit., S. 83)

[7] *Ex* 33, 11

[8] Kardinal Joseph Ratzinger, „Gott handeln lassen“, Artikel
ajalehest, „Osservatore Romano“,
6.10.2002 (vgl. Op.cit., S. 154)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-
oktoober-2012/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-oktoober-2012/) (06.08.2025)